

ARAMIZDA

Sayın Üyemiz,

Geçen sayımızda, teknolojinin soyut olarak «iyi» ya da «kötü» olmadığını ancak bu niteliklerin teknolojinin hizmet ettiği amaçlara bağlı olarak bir anlam kazandığını belirtmiştik.

Buradan hareket ederek, özellikle, geri bırakılmış ülkelerde, yatırımların halk yararına, en ekonomik ve en verimli bir şekilde yapılmasını yükümlenmiş olan teknik personelin bu görevini kuşkusuzca yapabilmesi, bu görevini yaparken yalnızca matematik doğrulardan hareket etmesi, gerekirse siyasi baskılara karşı direnebilmesi için de sosyal güvenliğinin sağlanması zorunluğuna varmıştık.

4/10195 sayılı kararname, teknik personele bu güvenliği sağlamıyordu. Teknik personel bu tutarsızlığa, haksızlığa karşı baş kaldırmış; sendikalaşma, toplu sözleşme, grev hakkı ve diğer demokratik hakları elde etmek için bir yürüyüş yapmıştı.

Bu yürüyüşe iktidarın verdiği yanıt, adeta teknik personelle alay edercesine teknik personeli malum Personel Kanunu kapsamı içine almak olmuştur.

İktidar hakikaten, samiyetle teknik personelin, aradığı özgür çalışma ortamını, sosyal güvenliğini bu kanun kapsamı içinde bulacağını mı sanıyordu?

Yoksa bu davranışta başka bir takım kasıtlı amaçlar mı gizliydi?

Teknik personel, bazı çıkar çevrelerinin, egemen sınıfların bir tutsağı, bir fetvacıbaşı haline mi getirilmek isteniyordu?

Teknik Personel direnmeliydi.

Teknik personel her ne pahasına olursa olsun, bu kanun kapsamı dışında kalmalı; kendisine sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev hakkı tanıyacak özel bir statüye kavuşmak için çaba harcamalı, bu haklarını elde etmeliydi.

Bu direnişin ilk safhası, 5000'i aşkın mühendis, mimar, tekniker ve teknisyenin düzenlediği büyük forum ve bu forumda alınan 2 günlük genel boykot kararıydı.

Genel boykota gösterilen ilgi ve % 90 in üzerindeki katılma oranı gösteriyordu ki teknik personel kararlıdır, kenetlenmiştir ve haklarını elde edinceye kadar direnişinden vazgeçmeyecektir.

Saygılarımızla,
YÖNETİM KURULU